

174 - وَعَنْ عَابِسٍ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْحَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُقْبِلُ الْحَجَرَ - يَعْنِي الْأَسْوَدَ - وَيَقُولُ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ مَا تَنْقَعُ وَلَا تَضُرُّ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْبِلُكَ مَا قَبْلُكَ. مُتَّفَقُ عَلَيْهِ. [خ 1597، م 1270/250]

174. Обис ибн Рабийъа розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Умар ибн Хаттоб розияллоху анҳунинг Ҳажаруласвадни ўпганини кўрдим, у: «Биламанки, сен фойда ҳам, заар ҳам бера олмайдиган бир тошдирсан. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сени ўпганларини кўрмаганимда, сени ўпмас эдим», дер эди».

Муттрафақун алаих.

Шарх: Ҳажарул асваднинг маъноси «қора тош» бўлиб, у Каъбанинг эшиги яқинидаги бурчакка ўрнатилган. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тавоф пайтида уни ўпгандар, шунинг учун ҳожилар ҳам уни ўпишга ҳаракат қиласидар. Лекин ҳажарул асвадга таъзим ва эҳтиром кўрсатиш меъёрда бўлиши керак. Масалан, Ҳазрати Умар розияллоху анҳу Ҳажарул асвадни ўпиб туриб, юқоридаги сўзни айтганлар.

Ҳажарул асвадни ўпиш суннат амалdir, демак, суннат амални қиламан деб ўзига ёки бошқаларга озор бериб қўйишидан сақланиш керак, чунки мусулмонларга озор беришдан сақланиш вожибdir. Ҳажарул асвадни ўпишга имкон бўлмаса, унга узоқдан қўлини ё қўлидаги нарсани теккизиш, бунинг ҳам имкони бўлмаса, ишора қилиб ўпиш ҳам мумкин.

NUBUVVAT MARVARIDLARI